

Z P R A V O D A J

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN 5/2020

„Už zase!“ Spontánní slova vylétla z hloučku farníků v reakci na oznámení, že od pondělí budu mít dovolenou. Třetí během letních prázdnin. Ta poznámka se mě dotkla. Copak ti lidé nevědí, že kvůli působení na gymnáziu si jindy než o prázdninách dovolenou těžko vezmu? Copak oni nemají také alespoň dvacet dní dovolené? Copak...?

Rozešli jsme a já se věnoval svému. Před spaním jsem se k tomu ale vrátil: Proč mě ta slova zasáhla? Proč jsem je vnímal jako kritiku? A pak mi blesklo hlavou, že ta slova mohla vyjadřovat zklamání nad tím, že nebudou všednodenní bohoslužby. Anebo – skoro jsem polekal – někdo je upřímně rád, že jsem zde, a chybím mu. Problém nebyl ve slovech, ale v mém přístupu!

Plátón řekl, že člověku je už před každou filozofií dáno základní porozumění světu. Středověcí teologové rozpracovali nauku o hříchu, který narušuje přirozenost. Emeritní papež Benedikt v úvodu ke své knize *Ježíš Nazaretský* žádá čtenáře o trochu sympatie, bez které se žádné porozumění neobejde. A já vás chci, vážení čtenáři a čtenářky, požádat vlastně o totéž. O náklonnost, o přitakání různým formám a výrazům stvoření, které, poznamenány hříchem, jsou sice nedokonalé, ale přesto hodně naší pozornosti. Právě za tento tolik nedokonalý a nedokonale poznávaný svět prolil Boží Syn svou krev.

Dostáváte do rukou nové číslo farního zpravodaje. Je plné článků, pozvánek, upozornění a možná i skrytých či otevřených výzev. Třeba vás něco zklame, nepříjemně zasáhne, nebo dokonce otráví. A nejen ve zpravodaji. Jsou před námi týdny a měsíce komplikací, nejistoty a dost možná i stupňujících se omezení. Pěstujme si onen cenný dar nadhledu a přitom, jen zdánlivě paradoxně, sympatie (z řeckého *syn-pathia*, spolu-trpět).

Vážení čtenáři, přeji vám obohacující čtení.

P. Pavel Tobek

AKTUALITY A POZVÁNKY

Veškeré plánované akce budou podřízeny aktuálním protiepidemickým opatřením.

Výročí posvěcení kostelů a místa konání bohoslužeb

V interiéru kostela sv. Jakuba pokračují náročné stavební práce (více se dočtete na str. 4). Ve všední dny se proto budeme k bohoslužbám scházet nadále v kostele Matky Boží, nedělní dopolední mše svaté se od začátku října přesouvají do chrámu sv. Barbory, tento stav potrvá nejméně do Vánoc.

V říjnu oslavíme výročí posvěcení našich chrámů: na neděli 11. října připadá posvěcení u Svaté Barbory, na 18. října pak u Svatého Jakuba. Posvěcení farního kostela proijeme vzhledem k výše řečenému distančně, v chrámu sv. Barbory.

Neděle 25. října bude patřit výročí posvěcení sedlečské katedrály. Plánovanou pouť z Kutné Hory na posvícenskou mši svatou jsme letos nuceni zrušit, abychom účastí kutnohorských farníků nepřispěli k překročení povolené kapacity bohoslužby. Přesto, a o to více, budeme usilovat o duchovní spojení obou našich farností v modlitbě.

-red-

Z OBSAHU

<i>Aktuality a pozvánky</i>	01
<i>Pastorační rada</i>	05
<i>Církevní mateřská škola</i>	06
<i>Napsali jste...</i>	
<i>K Panně Marii</i>	07
<i>Letní prohlídka kostela na Gruntě</i>	07
<i>Exercicie na lodi</i>	07
<i>Rozhovor s Ludmilou Cinerovou</i>	08
<i>Fejeton</i>	11
<i>Kalendář akcí</i>	11

TIRÁŽ

ZPRAVODAJ
farností Kutná Hora, Bykaň a Třeboňin
5/2020

Vydáno: 4. 10. 2020

Slouží pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykaň a Třeboňin.

Vydává:

Římskokatolická farnost – arciděkanství
Kutná Hora,
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora
Tel.: 327 512 115
www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová
tel.: 733 624 786
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Patricie Koubská
tel.: 723 234 931
e-mail: patricie.koubaska@khfarnost.cz

Uzávěrka příštího čísla: 21. 10. 2020

Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky krátiť.

KONTAKT NA KNĚZE

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se třeba jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte využít tyto kontakty:

P. Jan Uhlíř, arciděkan
tel.: 777 339 233
e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz

P. Dmytro Romanovský, kaplan
tel.: 603 565 676
e-mail: dmytro.romanovsky@khfarnost.cz

**Římskokatolická farnost –
arciděkanství Kutná Hora**

Modlitby růžence

Po celý měsíc říjen, ve kterém slavíme svátek Panny Marie Růžencové (7. října), se k Matce Boží obracíme v modlitbě posvátného růžence. Ve společenství farnosti se k této modlitbě scházíme před každou večerní mší svatou (od 17:30).

-red-

Odložení začátku kurzu Alfa

Vzhledem k současnému vývoji koronavirové epidemie se farnost rozhodla kurz Alfa, který měl být zahájen 1. října, odložit na dobu, až pomine druhá vlna nemoci. Kurz Alfa tedy začne 14. ledna 2021 a bude probíhat každý čtvrtek až do 25. března od 19 hodin na arciděkanství. Zájemci o kurz Alfa se tedy mohou nadále přihlašovat u Julie Němcové (e-mail: julie.nemcova@khfarnost.cz, tel.: 731 604 076). Se všemi přihlášenými nadále počítáme.

-red-

Adorace za Alfu bez Alfy

Od začátku října se měl každý čtvrtek konat kurz Alfa. Jeho nezbytnou součástí je modlitba za účastníky a vedoucí, která se u nás již tradičně koná formou tiché adorace Nejsvětější svátosti. Vzhledem k nejistému vývoji opatření souvisejících s pandemií jsme se rozhodli začátek Alfy posunout na leden (viz výše). Získali jsme tak i více času na modlitbu. Proto jsme se v týmu letošní Alfy domluvili, že se každý čtvrtek zapojíme do plánované adorace a budeme se střídát v jejím vedení.

Reagují tak i na přání, které vyslovili někteří z vás, že by jim více než tichá modlitba vyhovovala adorace moderovaná a s hudbou. Proto minimálně do konce kalendářního roku bude v kostele Matky Boží každý čtvrtek od 19:00 půlhodinová adorace doprovázená hudbou a slovem a další půlhodina v naprostém tichu. Každý se tak může zapojit do té části adorace, která mu více vyhovuje.

Modlit se samozřejmě nemusíme pouze za evangelizaci a chystanou Alfu, ale můžeme čas využít i k modlitbě za soukromé potřeby nebo jen k přebývání před Boží tváří.

Další pravidelnou příležitostí k adoraci ve farnosti máte každou středu zhruba 20 minut po mši svaté, první pátek v měsíci v době zpovídání (16:30 – 18:00), v den konání zastupitelstva města (16:00 – 17:00) a jeden pátek v měsíci (21:00 – 22:00) s úmyslem za růst lásky a víry v rodinách.

P. Jan Uhlíř

Páteční večer jinak: cyklus přednášek pro mládež

Společenství mladých si pod vedením Patricie Koubské a P. Dmytra Romanovského na říjnové a listopadové páteční večery nachystalo diskusní setkání s řadou atraktivních osobností. O zajímavých tématech mají s mládeží hovořit lidé, kteří se jimi dennodenně zabývají ve své profesi. Těsně před vydáním zpravodaje však již bylo jasné, že původně plánované termíny budou zrušeny a teprve po ukončení nouzového stavu se budou hledat nové. Přinášíme proto pouze přehled témat a jména těch, kteří o nich slíbili přijít diskutovat. Věříme, že jen co to bude možné, mohou se mladí těšit na všechna plánovaná setkání:

- Ondra Štorek, Rybičky 48: *Křesťan a showbyznys – jde to dohromady?*
- P. Michael Špillar, farář na Chodově: *Teologie pro všední den*
- Václav Brož, karmelitán z Kostelního Vydří: *Lze žít v klášteře v 21. století?*
- P. Josef Ptáček, knez.cz: *Internet – dobrý sluha, ale zlý pán*
- Jan Čapek, psychoterapeut: *Gender problematika*
- Aleš Juchelka, poslanec Parlamentu ČR: *Radostná zpráva v médiích*
- P. Zdeněk Skalický, farář v Čáslavi: *Dezinformace o Ježíši aneb fakeneus 2000 let*
- Jana Ploháková, staniční sestra odd. paliativní péče, a Jindřiška Vinická, koordinátorka dobrovolníků charity: *Je možné dobře umřít?*

-red-

Společenství dětí a mládeže se opět rozjíždějí

Společenství nejstarší mládeže (od 16 let) se setkává každou sobotu v sudém týdnu od 19 hodin na arciděkanství (nejbližší se koná 17. října). Těto skupině mládeže se věnuje především otec Dmytro, na kterého se můžete v případě zájmu obrátit (e-mail: dmytro.romanovsky@khfarnost.cz, tel.: 603 565 676).

Tzv. mladší společenství vedené manželi Evou a Přemkem Jiříkovými nám trochu „zestárlo“. Proto ho někteří opouštějí a přecházejí do spolča staršího. Přesto mnozí zůstávají a případní další zájemci ve věku 14 – 16 let budou vítáni. Setkání se konají většinou každý pátek sudého týdne od 19:00 do 21:00 na arciděkanství, nejblíže setkání bude 16. října. O bližší informace můžete požádat Evu Jiříkovou (e-mail: eva_jirikova@centrum.cz, tel.: 724 778 944).

Třetí, teprve začínající společenství má být pro děti od 10 do 13 let. Schůzky budou zatím jednou měsíčně a podle zájmu a možností dětí se případně od Nového roku stanoví častější rytmus setkávání. Společenství povedu s pomocí studentek Josky Pazderové a Elišky Šustkové. Základem pro toto společenství se stal letní cykloúndr, ale zvání jsou samozřejmě i ti, kdo se ho neúčastnili: všichni, kteří se chtějí společně setkávat, povídat, hrát si a také se modlit či diskutovat o otázkách víry. Nejbližší setkání je v pátek 9. října v době od 19:00 do 21:00 na arciděkanství. V případě zájmu mě kontaktujte (e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz, tel.: 777 339 233).

Dětem a mládeži vyprošuji Boží požehnání a jejich doprovázejícím trpělivost a inspiraci. ☺

P. Jan Uhlíř

Běh pro zvon 2020 se ruší

Na neděli 18. října byl plánován již pátý ročník Běhu pro zvon – tentokrát k 25. výročí zapsání Kutné Hory na seznam UNESCO. Do posledního okamžiku jsme se pořádání tohoto závodu, alespoň v omezené míře, nechtěli vzdát. V minulém týdnu jsme se však rozhodli, že závod bez náhrady zrušíme. V době, kdy píše tento článek, již víme, že epidemiologická situace by nám pořádání závodu neumožnila. Věříme, že příští rok se Běh pro zvon uskuteční v plné parádě.

Soňa Krejčová

Podzim v Sedlci

Sedlecká farnost připravila na letošní podzim několik kulturních akcí hodných pozornosti.

V sobotu 10. října od 19:00 zazní v katedrále hudba starých mistrů, včetně *Koncertu Es dur* Josepha Haydna. Na počest návratu sedlecké monstrance do katedrály je zahrají Darebný na varhany a Vít Otáhal na trubku. Vstupné je dobrovolné.

Na neděli 11. října od 18:00 se chystá koncert v horní kapli kostela Všech svatých s kostnicí. Na housle zahraje sestra z benediktinského opatství na Bílé Hoře, absolventka AMU, vítězka mnoha mezinárodních houslových soutěží, Marie Magdalena Fuxová. Zazní výběr ze skladeb Westhoffa, Bibera, Vilsmayra a Bacha. Dobrovolné vstupné bude použito na obnovu kostnice, kapacita koncertu je omezená.

Plánovaná přednáška *Život ve středověké Kutné Hoře* archeologa Jana Frolíka se kvůli nařízení vlády odkládá na neurčito. Sledujte webové stránky sedlec.info, kde najdete aktuální informace.

-red-

Obnova kostela sv. Jakuba: zprávy z terénu

Co se děje za zavřenými dveřmi kostela sv. Jakuba?

Celý presbytář farního kostela je v současné době protkán lešením. Podél stěn severní i jižní strany stojí lešeňové konstrukce, které jsou pod klenbami propojeny tak, aby bylo možné na stropě pracovat. Podrobným průzkumem, který toto lešení umožnilo, se ukázaly poruchy v plném rozsahu. Naměřený odstup klenob od jižní stěny je 26 cm, na severu 13 cm. Statické poruchy jsou postupně zajišťovány osazením táhel, vyzdřením trhlin a zpevněním klenob z jejich rubu (z půdy). Po podrobném průzkumu trhlin a omítek klenob v jejich ploše bude přikročeno k jejich částečnému odstranění a nahrazení. Restaurátorský průzkum prokázal, že na těchto klenbách se nedochovaly žádné historické malby. Zajímavá je informace restaurátora, který našel pod současnou výmalbou tmavě modrý až černý celoplošný nátěr. Kdo z nás si umí takto tmavě vymalovaný presbytář přestavit?

Další práce se odehrávají na malém kůru v jižní lodi. Poruchy klenby nad kůrem jsou natolik výrazné, že bylo rozhodnuto o jejím kompletním rozebrání. V současné době probíhá montáž podpůrné tesařské konstrukce a bednění. Po jejím dokončení budou jednotlivá pole klenby postupně rozebrána a materiál uložen na půdě. Jakmile se uvolní klenební žebra, budou tato vyzdvížena do původních poloh, zajištěna a klenební pole budou nově vyzdvena z původního materiálu.

V září započaly i práce na restaurování nástěnných maleb v interiéru kostela, jako první bylo přikročeno k záchraně maleb nad Charvátovskou kruchtou.

Lešení je postaveno také při jižní straně lodi kostela. Z oken byly vysekány vitráže, které restaurátoři odvezli do ateliérů v Novém Boru.

V truhlářských dílnách Petra Lavického v Kutné Hoře se restaurují truhlářské výrobky: mohutné vstupní dveře ze severu i z jihu, dveře do točitých schodišť i dveře ze severní věže.

Mnozí z vás jistě zaznamenali odstranění lešení z venkovní severní strany kostela, někteří byli možná trochu zaskočení tím, co uviděli. I pro nás, kdo jsme byli u výběru odstínu nové omítky, byl výsledek překvapením. V průběhu jara jsme v týmu šesti odborníků – restaurátorů, projektantů, zástupců Národního památkového úřadu – vybírali z více než 30 vzorků. Chtěli jsme se přiblížit co nejvíc původnímu odstínu fasády. Omítka je zpracována technologií fresco: zatíráním barvy do čerstvé, mokré omítky. Pro náš kostel bude charakteristické, že se odstín omítky bude neustále měnit, v závislosti na vlhkosti nebo slunečním svitu. Milou funkcí této omítky je tak její neustálá živost.

Soňa Krejčová

Obnova věžních hodin na Gruntě

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě svým dvouvěžím dominuje malebně krajině na samé hranici Kutnohorska a Kolínska. Severní věž kostela byla od doby výstavby v letech 1905 – 1909 osazena hodinovým strojem a třemi ciferníky. Hodinářské dílo pocházející z dílny mistra Karla Adamce z Čáslavi bylo před

několika lety odcizeno a ručičky ciferníků se na delší dobu zastavily.

V letošním roce díky štědrosti rodiny Zichovy proběhlo restaurování dvou ciferníků obrácených směrem k obci. Osazen byl nový elektronický hodinový stroj, dodaný firmou Ivana Šmerdy z Hodkovic nad Mohelkou, který celou akci realizoval. Restaurování historických ciferníků včetně ručiček, převodů a obnovy zlacení proběhlo za odborného dohledu restaurátora obecných kovů, Jaroslava Rezlera z Kutné Hory.

V neděli 1. listopadu od 11:00 bude při příležitosti poděkování rodině Zichové sloužena slavnostní mše svatá za účasti zástupců obce Grunta, na niž srdečně zve P. Jan Uhlíř.

Anna Zárubová

Farní knihovna

Milí čtenáři, dnes jsem pro vás za našeho knihovního fondu vybrala knihu *Kamínky*, která obsahuje drobná svědectví o pronásledování křesťanů v naší zemi v době komunismu. Kniha vznikla na výzvu biskupa Otčenáška. Příběhy byly sbírány od roku 1999 do roku 2005. Editorům došlo asi tisíc dopisů, ze kterých bylo sestaveno pět dílů vzpomínek. Poslední díl je možné si u nás zapůjčit.

V knize najdete příběhy kněží, vzpomínky jejich přátel a příbuzných, řeholníků, členů kongregací, učitelů a katechetů, studentů biskupských gymnázií z padesátých let, dětí politických vězňů, zemědělců i aktivistů laických hnutí. Katecheté a učitelé vypovídají, že byli pronásledováni za jakýkoliv projev práce s mládeží nebo za sebe-menší náznak příslušnosti k církvi. Političtí vězni dosvědčují, že jedině pevná víra jim pomáhala snášet všechna příkoří v lágrech a vedla je k odpuštění všech na nich spáchaných křivd. Z ohlasů čtenářů vyplývá, že shromážděné příběhy jsou velmi dobrým prostředkem v boji proti beznaději z dnešních politických a společenských poměrů, a je jen dobře, že se tato neuvěřitelná zkušenost české předrevoluční církve neztratila.

V době uzavření farního kostela je knihovna v provozu v pracovní době farní kanceláře nebo po dohodě se mnou na telefonu 602 842 013.

Milena Pfaifrová

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

Jednání pastorační rady se uskutečnilo 8. září. V úvodu proběhla revize plánovaných podzimních akcí, rada se také vrátila ke Oslavě svátku svatého Jakuba a otázce, zda ji příští rok propojit s farním dnem, či nikoliv – kloní se spíše k druhé mož- ►

nosti. Členové rady byli informováni o skupince zájemců o přijetí křtu, kteří již zahájili přípravu pod vedením Patricie Koubské a Moniky Šotové. Proběhla také diskuse o aktuální (tehdejší) epidemiologické situaci, rada doporučila nevynechávat při mších pozdravení pokoje (pohledem). Zbytek jednání byl věnován knize *Proměna farnosti*, se kterou se všichni členové pastorační rady přes léto seznámili. Navzájem si sdělili, které podněty z knihy pro ně byly nejsilnější (pozitivně i negativně), v čem ve světle četby vidí úspěchy naší farnosti a odkud kam by měla farnost směřovat. Diskusi lze shrnout: je třeba nežít ze setrvačnosti; potřebujeme objevit silné stránky farníků a podle nich vytvářet úkoly a služby; k evangelizaci využít kulturní potenciál farnosti; usilovat o osobní vztah s Kristem; pracovat na duchovní formaci; usilovat o otevřenost farnosti; potřebujeme měnit své smýšlení. ☺ O konkrétních bodech se bude hovořit na příštích jednáních pastorační rady, to nejbližší je plánováno na 13. října a je přístupné všem farníkům.

-red-

CÍRKEVNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA SV. JAKUBA

Aktuality ze školky

V úterý 1. září jsme začali školní rok jako školka dvojtřídní. Máme radost, že se nám podařilo zařídit, vybavit a i naplnit dětmi druhou třídu. Nyní je celková kapacita školky 45 dětí, o které se starají čtyři učitelky, asistentka pedagoga, školní asistent, kuchařka a uklízečka.

Školní rok jsme zahájili bohoslužbou v klášterním kostele, kterou celebroidval Mons. Jan Paseka. Po ní jsme se přesunuli do školky, kde již na děti a rodiče čekalo občerstvení. Dopoledne vyvrcholilo požehnáním nových prostor školky. Pozvání k této události přijali i místostarosta Kutné Hory Vít Šnajdr, členové rady školy a v neposlední řadě všichni, kteří se podíleli na vybudování nové třídy. Všem patří náš velký dík.

Ve středu jsme začal běžný chod školky, na který jsme zvyklí na začátku roku. Při nástupu nových dětí se nám osvědčil adaptační režim podle Berlínského modelu. Děti jsou ze začátku ve třídě spolu s rodičem a postupně si zvykají na nové prostředí a také na nás, dosud cizí dospělé. Teď, na konci září, již děti zvládnou být ve školce bez maminky celé dopoledne.

Pro nás, pedagogy, bylo září také obdobím, kdy jsme přemýšleli o organizaci, o vybavení nové třídy. Postupně jsme zjišťovali, co máme, co nám ještě chybí. Moc děkujeme všem, kteří přispěli darem jak finančním, tak materiálním: ve školce se sešlo hned několik sad dřevěné vlačkodráhy, lega a dalších věcí.

Nyní už školka běží, jak jsme byli zvyklí v minulosti. Předškoláci mají skupinky pro přípravu do školy. Zaměřujeme se na grafomotoriku, seznámení s angličtinou, kurz Elkonin pro rozvoj čtenářských dovedností.

Menší děti se učí sebeobsluže, umět se obléci, obout, říci si o pomoc. Moc děkujeme Patricii Koubské, která vytváří pro děti pracovní listy do portfolia.

Již se těšíme na říjen, na který máme pro děti připraveny výlety – na zámek Kaččinu a do Dýňového světa – a budeme slavit Den stromů. Všechny tyto aktivity jsou venkovní, abychom co nejvíce eliminovali nebezpečí nákazy koronavirem.

Barbora Křívohlavá

Hledáme posilu do našeho týmu

V mateřské škole stále hledáme kuchařku/kuchaře na zkrácený úvazek (0,75). Náplní práce je příprava svačín a výdej obědů. Pro bližší informace kontaktujte Mgr. Barboru Křívohlavou, ředitelku školky, na telefonu 728 569 742.

-red-

K Panně Marii

Panno Maria, nikdy jsem k tobě neměla tak blízko jako teď. Čím víc poznávám sama sebe, tím víc tě chápu a chci zpívat tvé Magnificat a děkovat tak Bohu za tebe a tvůj život, za to, že maminkou Ježíše i nás všech ses stala právě ty.

Děkuji za tvé Fiat, jímž jsi odpověděla Gabrielovi. Napadá mě, co by s námi bylo, kdybys odmítla. Možná by tu už vůbec nebyl život, nebo by neměl žádný smysl. A tys Božího Syna nejen přijala, ale ještě jsi ho dokázala dobře vychovat a připravit na to, aby splnil své poslání.

Když jste se potkali na cestě na Kalvárii a neřekli jste si jediné slovo, trpěla jsi vnitřně možná stejně jako on. Když bylo po všem, dali ti na klín jeho zbité mrtvé tělo. Kolik bolesti jsi musela vytrpět, kolik slzí stékalo po tvých tvářích. A stéká ještě teď, když vidíš, jak málo tvému synu věříme, jak málo máme rádi jeho i své bližní.

Maria, maminko naše, vypros nám velkou důvěru a lásku k Ježíši a touhu žít naplno jeho slova, abychom se mohli těšit, že se s vámi jednou budeme radovat v Božím království.

Jana Zelenková

Noční prohlídka kostela na Gruntě

V době letních prázdnin proběhly na Gruntě tři večery s koncertem. Při poslední prohlídce se nás sešlo asi padesát. Výklad v podání Lubomíra Krátkého byl velmi dobře nastudován a poutavě podán. Vše bylo doplněno krásnou varhanní hudbou Michala Hanuše. Práci varhaníka bylo možno sledovat přímo uprostřed kostela, kde jsou umístěny elektrické varhany. Přednáška byla zajímavá i pro ty, kdo kostel běžně nenavštěvují. Dozvěděli jsme se například, jak se v době před válkou celá stavba financovala, kolik farníků bylo třeba pro vznik farnosti, jak překvapivě rychle postupovala výzdoba interiéru a také něco o historii obce, která se nacházela přímo na grunteckém důlním pásmu. To je dosud patrné na poškození interiéru a vnějšíku kostela značnými prasklinami. Příští rok si určitě nenechte tento zajímavý letní zážitek na Gruntě ujit.

Milena Pfajřová

Exercicie na lodi

Exercicie na lodi? Pro mě osobně to byl úžasný týden plný dobrodružství, protkaný Boží přítomností v mnoha podobách. Před odjezdem jsem nejvíc prožívala strach z mořské nemoci a obavy, že s partou lidí, která byla pro mě téměř cizí, si nebudu rozumět. Ve skutečnosti se žádná mořská nemoc neprojevila, a tak jsem každý den mohla prožívat naplno. A naše dvanáctičlenná posádka? Ta, včetně kapitána otce Stuchlého a duchovního průvodce otce Uhlíře, fungovala nad mé očekávání úžasně. Pro mě zázrak. ☺ Každý svou povahou, názorem, umem všeho druhu, ale i milým slovem, úsměvem, gesty a humorem obohacoval druhé. Za to všem moc děkuju!

Pro vaši představu, loď, kde jsme společně trávili 24 hodin denně, byla opravdu stísněná. A nejen to. Z lodi se prostě nedá kam utéct. Kolem nás široko daleko jen voda. ☺ Občas jsme sice propluli kolem ostrova, na noc zakotvili, v moři se koupali, ale na pevnině jsme strávili v součtu asi jen 5 hodin za celý týden. Pro mě do té doby nepředstavitelné. ☺

Každý den začínal mší svatou, která se slavila přímo na palubě naší lodi. Každý den bylo také duchovní slovo od otce Uhlíře, prostor pro rozjímání, sdílení, otázky, modlitby, rozhovory... I když loď byla opravdu malá, každý si dokázal najít klidné místo pro sebe a pro rozjímání, které bylo nezbytnou součástí celé plavby. Atmosféra kolem nás neskutečně umocňovala blízkost Boha. Tedy tak jsem to alespoň já prožívala. Měnící se scenérie, odlesk vycházejícího slunce na klidné mořské hladině ►

příjemný vánek, ale i síla vln a větru... To vše mě fascinovalo. To vše stvořil Bůh. Je těžké to slovy popsat. Uvědomovala jsem si blízkost Boha a byla jsem neskutečně vděčná za to, že jsem mohla něco takového prožívat. To jsem si také s sebou odvezla domů a cítím, že to bude posilou do dalších dnů.

Příběh, který jsem silně prožívala, byl příběh svatého Petra, který se odvážil jít po hladině moře za Ježíšem. Dokázala bych se já s naprostou důvěrou rozběhnout po mořské hladině jako Petr?

Monika Šotová

ROZHOVOR S LUDMILOU CINEROVOU

Ludmila Terezie Cinerová pochází z Nových Dvůrů v sedlecké farnosti. Studuje na filozofické fakultě v Brně: dokončila bakalářský stupeň Evropských studií spolu s Francouzským jazykem a literaturou, pokračuje magisterským programem Překladařství z francouzštiny. Při studiu je aktivní v brněnském Vysokoškolském katolickém hnutí, současně nyní působí jako ředitelka Papežských misijních děl v královéhradecké diecézi. To vše bylo inspirací a východiskem pro následující rozhovor.

Kde trávíš momentálně nejvíc času?

V tuto chvíli střídám čtyři města, přičemž každé z nich pro mě znamená něco jiného, do každého jezdím z jiných důvodů. V Brně už pátým rokem studuji, do Hradce Králové jezdím za prací, doma v Nových Dvorech mám rodinu a v Chrudimi svého milého Kubu. Asi nejde říct, kde trávím nejvíc času, je to dost vyrovnané. ☺

Co pro tebe znamená sedlecká farnost, odkud pocházíš?

Sedlecká farnost spolu s kutnohorskou farností jsou pro mě místem, kde jsem poprvé zakusila a zažila živé společenství církve a kde jsem měla možnost poznávat a rozvíjet své dary a schopnosti. V sedlecké farnosti dodnes hrají při mších na varhany. V minulosti jsem měla možnost spoluorganizovat různé akce, především ve společenství mládeže ve farnosti, ve vikariátu a v diecézi. Několik let jsem také spoluvodila Kutno-

horskou scholu KUSCH. Na všechny tyto zkušenosti ráda, dnes už trochu nostalgicky, vzpomínám, a jsou mi cenným základem pro to, co a jak žiji dnes. Především jsem vděčná za živé společenství mládeže, které mě provázelo v nějaké formě už od prvního stupně základní školy. Společně jsme dospívali v osobním životě, ale i v našich vztazích s Kristem, a bylo občas náročné, ale také krásné, to prožívat společně.

Nedávno jsi dokončila bakalářské studium francouzštiny a evropských vztahů. V jeho rámci jsi strávila rok ve Francii a aktivně ses účastnila života tamní církve (o tom jsi psala do zpravodaje krátce po návratu do Čech loni na konci léta). Jak vnímáš tuto zkušenost nyní, s ročním odstupem?

Ten rok ve Francii je pro mne velkým zážitkem, ze kterého stále čerpám, a za který nepřestávám být vděčná. Moc ráda se čas od času dívám zpět a pozoruji, ▶

jak jednotlivé události do sebe zapadají jako ozubená kolečka hodinového stroju, jak každé rozhodnutí, které jsem v minulosti udělala, mělo nějaký důsledek... A například to, co prožívám teď, je následkem mnoha mých rozhodnutí, které jsem udělala právě ve Francii.

Abych byla trochu konkrétní: během jedné z mých prvních mší v Grenoblu jsem slyšela, že hledají doprovázející k postiženým dětem na diecézní pouť do La Saletty. Po chvíli rozhodování, zdali jsem na to dostatečně jazykově a mentálně vybavená, jsem nakonec jela. Tam jsem se seznámila s mladým mužem, který mi řekl o evangelizační formaci *Disciples–Missionnaires* (Učedníci–Misionáři) nabízené v tamní diecézi. Po nějaké době jsem se rozhodla zapojit se do této formace, přesto, že už první setkání proběhlo. Také to znamenalo prodloužit si pobyt ve Francii z půl roku na celý rok (a v tu chvíli bylo pravděpodobné, že už nedostanu od své školy peníze na druhý semestr, a tím pádem se nedoplatím drahého bydlení ve Francii, a až na konci prvního semestru jsem se dozvěděla, že mi škola nakonec potřebné peníze uvolní...). A konečně, díky této formaci jsem byla oslovena pro svou aktuální práci na královéhradeckém biskupství. Vzpomínám si velmi jasně, že ve Francii jsem žila v naprosté důvěře v Boží prozřetelnost. Většinou, když jsem se pro něco rozhodovala, tak to bylo jako krok do temnoty – nikdy jsem netušila, jak to dopadne a co to přinese. Ten rok mě naučil skutečně důvěře.

Jak se v tvém životě propojuje tvé prohlubující se poznání o evropských vztazích, hodnotách, na kterých stojí Evropská unie, a křesťanská víra, respektive to, že patříš do církve?

Při svém studiu jsem se učila spíše o historii evropských vztahů než o jejich současné situaci. Nicméně i tento diachronní vývoj Evropy a zvláště Evropské

unie byl pro mne jako pro křesťanku velmi zajímavým. První nápady na spojení Evropy pocházely už od středověkých opatů a kněží, kteří chtěli propojit křesťanské země kvůli jejich ochraně vůči najíždějícím muslimským Arabům. Konečně pak sám Robert Schuman, zakladatel pozdější Evropské unie, byl hluboce věřícím člověkem. Vnímám tedy EU jako původně křesťanskou záležitost, i když dnes s křesťanstvím nemá moc společného na první, ani na druhý pohled. To však by neměl být důvod k smutnění či ke kritizování situace, ale spíše k našim modlitbám za křesťanský charakter Evropy a za politiky, kteří k tomu můžou přispět.

Dále, skutečnost, že jsem křesťanka, mne v souvislosti s evropskými otázkami vede k občanské zodpovědnosti. Myslím, že úkolem nás křesťanů je chovat se zodpovědně ve všech rolích, které máme. V roli rodiče či partnera stejně jako v roli občana. A to v obojím občanství, které máme – českém a evropském. Mezi základní zodpovědnost občana patří např. aktivně se účastnit voleb. ☺

V Brně jsi součástí Vysokoškolského katolického hnutí (VKH). Co konkrétně pro tebe tato komunita znamená a proč si myslíš, že je důležitá?

Loni jsem byla členka Rady VKH a měla jsem na starosti Duchovní resort. Znamenalo to pro mě pravidelné setkávání Rady a zodpovídala jsem za organizaci všech „duchovních“ aktivit nabízených VKH. Členem tohoto hnutí jsem ale byla i dříve a zůstávám jím i nyní, jako řadový člen.

Tato komunita nabízí široký, nejen duchovní program pro brněnské vysokoškolské studenty. Obrací se především ke katolíkům, nicméně nabízí program i pro nevěřící. V rámci VKH například probíhají přípravy na svátosti a každý rok tak máme několik nově pokřtěných mladých dospělých. ☺ ►

Osobně má pro mě VKH především hodnotu přátelství. Brněnské VKH sice tvoří několik stovek mladých lidí, ale je rozděleno do množství malých společenství, a právě toto „mé“ malé společenství je pro mne velmi důležitou součástí života v Brně. Je to společenství modlitby, přátelství, sdílení, podpory... Zkrátka to, co by měl mít ideálně každý křesťan, protože to moc pomáhá nejen v duchovním životě. ☺

Máš za sebou zhruba půlrok na pozici Diecézní ředitelky Papežských misijních děl (PMD). Co ti tato doba dala a kam toto tvé působení směřuje?

Je to sice už půl roku, co v PMD pracuji, ale protože většinu toho období zasáhla koronavirová krize, jsem stále spíše ve fázi, kdy se rozkoukávám a stále hledám, jak konkrétně toto své poslání uchopit. Za toho půl roku jsem zatím měla možnost se seznámit s lidmi, kteří v PMD pracují dlouhá léta, a s těmi, kdo jezdí do misijních zemí, takže se mi téma misíi dostalo hlouběji pod kůži. Velkou výzvou pro mě je nutnost „zviditelnit“ PMD, učinit věřící katolíky citlivější vůči misiím. Papež František říká, že skutečnost, že finančních příspěvků na misie je stále méně, je přímo úměrná upadající víře křesťanů. Ráda bych tedy spolu s kolegy v PMD napomohla k aktivnějšímu prožívání vztahu jednotlivců s Kristem. Život s Kristem totiž plodí lásku a láska plodí lásku, tedy solidaritu s druhými, touhu pomoci druhým. Tak prosím o modlitby, aby Pán mohl takto skrze nás jednat. ☺

Čím bude žít PMD v naší diecézi v říjnu? Jak se mohou případně zapojit věřící, kteří nejsou v pravidelném kontaktu s misiemi – a proč by to měli udělat?

Tento misijní říjen provází věta „Zde jsem, pošli mne!“ (Iz 6,8) Tato věta nám připomíná, že nejsme stvořeni k tomu, aby druzí viděli nás, ale aby skrze nás

viděli Krista. Odkazuje na to, že nemáme žít sami pro sebe, ani svou víru si nemáme uchovávat sami pro sebe – naším křtem jsme se stali i Kristovými vyslanci. Máme prosit o milost, abychom *chtěli* být posláni a abychom *byli* posláni. A tato myšlenka má provázet náš letošní misijní říjen.

Věřící se mohou celoročně, nejen v měsíci říjnu, zapojit různými způsoby. Rodiče či katecheté mohou svou skupinu dětí přihlásit jako Misijní klubko, které vede děti k misijnímu smýšlení, učí je od malička dělit se a myslet na druhé. Zároveň klubko organizuje ve své farnosti misijní akce, jejichž výdělek jde na PMD. Dospívající a dospělí se mohou zapojit buď do pravidelného finančního přispívání na PMD – na šíření víry (výstavba kostelů, podpora katechetů, formace...), na podporu dětí, bohoslovců či kněží v misijních oblastech. Mimo jiné existuje možnost zasílat mešní intence do misijních krajin a za tyto měšče posílat finanční příspěvky. Nebo je také možné a velmi cenné se za misie modlit. Buď samostatně, nebo v rámci organizované Misijní růže (modlitba živého růžence).

A proč to dělat? Protože tamní křesťané jsou naši bratři a sestry, kteří skutečně potřebují naši pomoc a z velké části jsou na ní závislí. Protože Kristus nás učí milovat ty nejbližší a nejmocnější, a pomáhat misiím je určitě jednou z cest, jak toto Jeho učení následovat. My sami se máme tak dobře, že to často bereme jako samozřejmost. Když si však uvědomíme, jak žijí lidé na opačném konci zeměkoule, tak nás to přivádí k větší vděčnosti za to, co máme, a zároveň k větší solidaritě s těmi, kdo se tak dobře nemají.

-red-

Více informací o možnostech zapojení do PMD získáte přímo u Ludmily Terezie Cinerové (tel.: 724 129 887, e-mail: cinerova.ludmila@dihk.cz) nebo na missio.cz.

O ČTYŘROZMĚRNÝCH DUŠÍCH (FEJETON)

Ve druhé půlce devatenáctého století byl v módě spiritismus. V různých obdobích měli lidé sklony k různým věcem. Po druhé světové válce viděl leckdo na obloze UFO, v současnosti má hodně lidí slabost pro konspirační teorie. Ve druhé polovině 19. století bylo v módě vyvolávat duchy a klást jim všetečné otázky. Například byl takto, tedy s vydatnou pomocí duchů, objeven nový chemický prvek, *okultum*. Bohužel se záhy ukázalo, že neexistuje.

Byly vytvořeny různé teorie o tom, kdo vlastně jsou tito komunikující duchové. Jedna z takových teorií předpokládala, že se jedná o *čtyřrozměrné* bytosti. Už jen v důsledku své čtyřrozměrnosti, tedy „z geometrické podstaty“, vidí věci, ke kterým my nemáme přístup – tak jako my, bytosti trojrozměrné, přehlédneme jediným pohledem rovinnou (dvojměrnou) desku stolu.

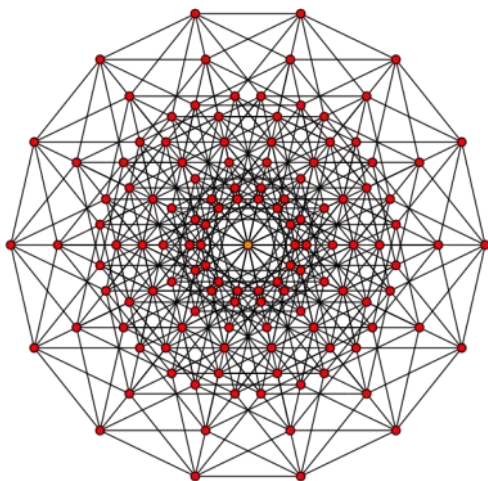
Německý matematik a astronom Johann Karl Friedrich Zöllner se rozhodl tuto čtyřrozměrnou hypotézu prověřit a požádal o spolupráci pána, který se jmenoval Henry Slade. Henry Slade byl *médium* – člověk, jehož ústy duchové hovoří. Zároveň se jednalo o celkem známého šarlatána, například v Anglii byl zatčen a poté vykázán ze země kvůli podvodům.

Představte si, že na stole před vámi leží písmeno S, vystřižené z papíru. I kdybyste ho sebeděle pootáčeli a posouvali po stole, stále to bude „S“ – nikdy „opačné S“ (otazník bez tečky). Pokud ho ale vyzdvihneme do našeho běžného trojrozměrného prostoru, snadno ho obrátíte a vrátíte na stůl obrácený. Pro případného placatého obyvatele roviny stolu by takovým obrácením vznikl úplně nový objekt.

A podobně – kdyby duchové byli čtyřrozměrní, uvažoval pan Zöllner, mohli by dělat některé věci, které jsou pro nás těžko představitelné a hlavně neuskutečnitelné. Vymyslel tedy tři úkoly, které posléze zadal duchovi, vyvolanému Henrym Sladem. První: vzal obyčejnou pravotočivou hlemýžďí ulitu. Úkol zněl – vyzdvihnout ji ven z našeho světa, „obrátit“ a vrátit ji jako levotočivou. Druhý – vyrobil dva kroužky, každý z jednoho kusu dřeva, jeden z dubu a druhý z olše. Duch měl docílit prolnutí těchto kroužků do „řetězu o dvou člancích“, aniž by se porušily. A pro třetí úkol obstaral pan Zöllner kroužek ve tvaru gumičky na zavařování, ale vystřižený z tlustého střeva prasete. Úkolem ducha bylo udělat na něm uzel, aniž by ho přestříhl. Všechna tři tato zadání jsou pro hypotetickou čtyřrozměrnou bytost splnitelná.

Pro ducha ovšem celý experiment nedopadl příznivě. Na konci prověřovací seance byla ulita na zemi, dřevěné kroužky navlečené na nohy stolu a v kruhovém pásku z prasečích vnitřností byla vypálená dírka. Nejpozoruhodnější na celé věci je postoj pan Zöllnera. Jeho původní motivací bylo prokázat, že duchové jsou čtyřrozměrní. Nedal na varování svých bližních, že Henry Slade je podvodník. A po experimentu prohlásil, že to, že to nevyšlo, ještě neznamená, že duchové čtyřrozměrní nejsou.

Možná to působí, že někteří lidé na konci devatenáctého století byli pošetili. Ale dneska, o sto padesát let později, si někteří lidé myslí, že Země je plochá.

KALENDÁŘ AKCÍ

Ne	04. 10.	První svaté přijímání (9:00 - chrám sv. Barbory)
Ne	04. 10.	Sbírka pro Svatou zemi
Út	06. 10.	Mše svatá pro děti (17:00 – klášterní kostel)
So	10. 10.	Koncert k oslavě návratu sedlecké monstrance do katedrály (19:00 – sedlecká katedrála)
Ne	11. 10.	Výročí posvěcení chrámu sv. Barbory (9:00)
Ne	11. 10.	Podzimní koncert v horní kapli sedlecké kostnice (18:00)
Ne	11. – 13. 10.	Duchovní obnova pro seniory ve Slavoňově
St	14. 10.	Modlitba za CMŠ (20:30 – klášterní kostel)
St	14. 10.	Biblická hodina (19:00 – arciděkanství)
Čt	15. 10.	Náboženství pro dospělé (19:15 – IC Sedlec)
So	17. 10.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	17. 10.	Společenství mládeže (19:00 – arciděkanství)
Pá	16. 10.	Adorace za růst lásky a víry v rodinách (od 21:00 do 22:00 – kostel Matky Boží)
Ne	18. 10.	Výročí posvěcení kostela sv. Jakuba (9:00 – chrám sv. Barbory)
Ne	18. 10.	Sbírka na Papežská misijní díla
Ne	25. 10.	Změna času (3:00 →2:00)
Ne	25. 10.	Výročí posvěcení sedlecké katedrály (9:30 – mše svatá v Sedlci)
Ne	25. 10.	Posvícení v Bahně (15:00)
Ne	25.10.	Posvícení v Klukách (16:30)
Čt	29. 10.	Náboženství pro dospělé (19:15 – IC Sedlec)
Pá	30. 10.	Příležitost ke svátosti smíření před dušičkami (od 16:30 do 18:00 – kostel Matky Boží)
So	31. 10.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
Ne	01. 11.	Výročí posvěcení kostela sv. Ondřeje v Chlístovicích (9:00)
Ne	01. 11.	Poutní mše svatá v kostele Všech svatých (18:00)
Po	02. 11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé a pobožnost na hřbitově (17:00 – kostel Všech svatých)
Út	03. 11.	Mše svatá pro děti (17:00 – klášterní kostel)

PLÁNUJEME

Pá	04. 12.	Mše svatá s Mons. Ch. D. Balvo, apoštolským nunciem
So	05. 12.	Adventní duchovní obnova s Kateřinou Lachmanovou